BAYAN YANI

96

ŞUBAT 2020 02 - 9 TL

Her depremde hortlayan ucube gericilik bu kez bir üniversitenin içinden, bir öğretim üyesinden çıktı.

ALLAH'IN HELAL KILDIĞI YAŞTA EVLİLİĞİ TECAVÜZ SAYARAK GAYRETULLAHA DOKUNMAYALIM!

ÇIKMA KIZIM, BURASI DAHA GÜVENLİ! DIŞARDA DEPREM SAPIKLARI VAR!

ÇATIIR

MAVVV

AYYY!

TAM YETKİLİ BEKÇİ

FOTOROMAN

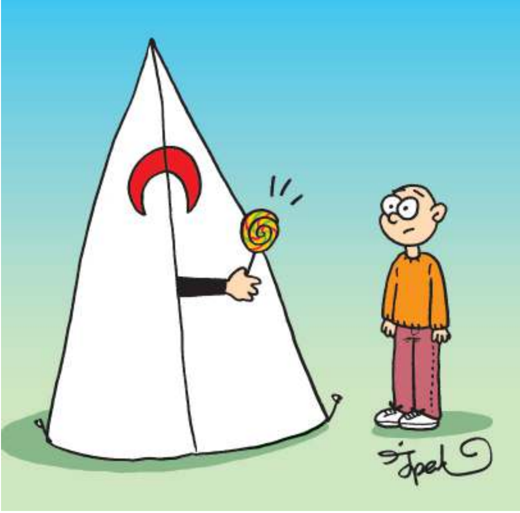

BAYAN YANI AKTÜEL

Kızılay'ın çocuklara yönelik cinsel istismar davasıyla gündeme gelen Ensar Vakfı'na 8 milyon dolar bağışta bulunduğu ortaya çıktı. Kızılay sözkonusu iddiaların doğruluğunu kabul etti.

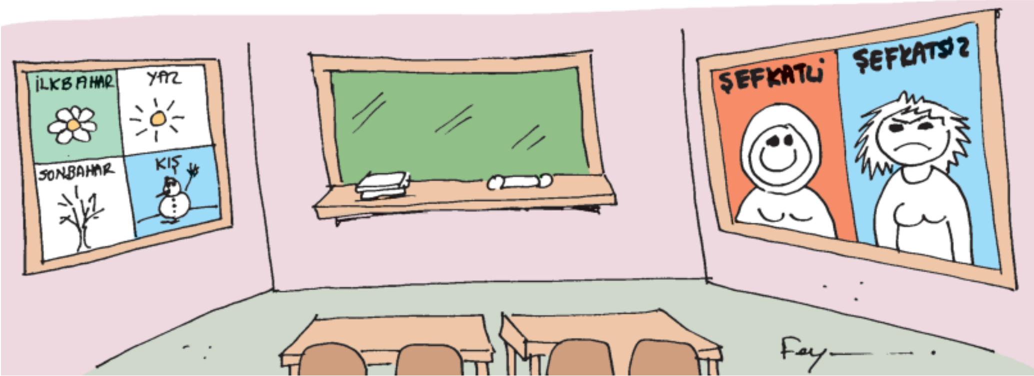

Kızılay Başkanı depremin hemen sonrasında SMS ile yardım parası isterken HDP'li Ergani Belediyesi'nin yardım kamyonları deprem blgesine sokulmadı.

99'dan beri kesintisiz toplanan deprem vergileriyle duble yollar yapıldığı açıklanmıştı...

MEB'in rehber öğretmenlere dağıttığı kitapta çocuklara cinsel istismar ve şiddet uygulayan kadınlar başı açık, şefkat gösteren kadınlar ise türbanlı resmedildi...

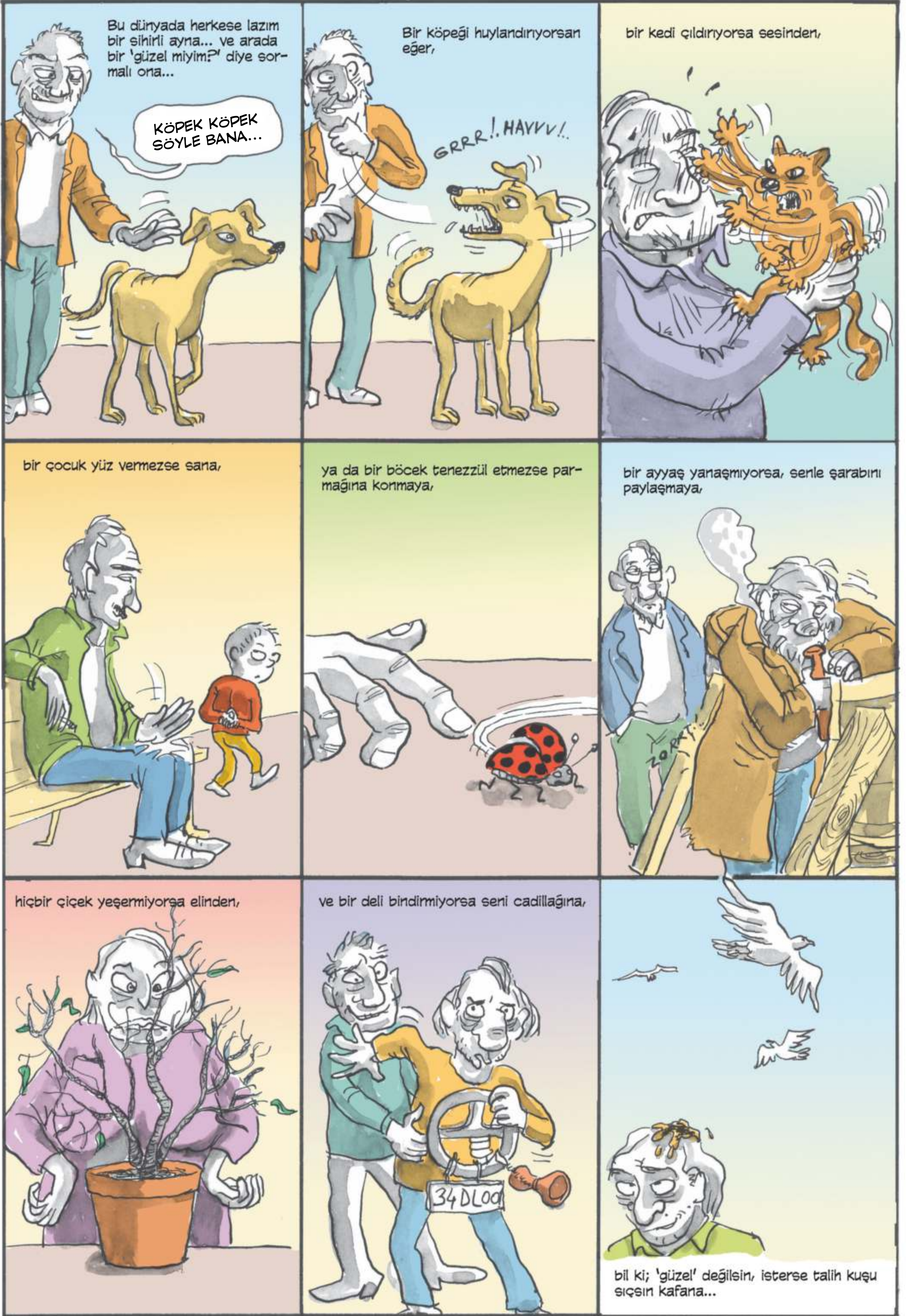
Türkiye'de kadın cinayetleri tam gaz sürerken ruhsatsız silah sayısı 10 yılda 10 kat arttı. Türkiye'de 100 kişiden 12'sinde silah var.

İngiliz yardım kuruluşu Oxfam, dünyada 250 kişinin servetinin 4.6 milyar kişinin servetine eşit olduğunu açıkladı.

BİR TUTAM İNSANLIK

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu
Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

ŞİDDET AİLEDE BAŞLIYOR "KARA PEDAGOJİ*"

Kara pedagoji*; baskı, korku ve şiddete dayalı bir eğitim yöntemi. Bu yönteme göre, dayak cennetten çıkma. Fiziksel ve psikolojik şiddeti benimseyen bu eğitim daha çok baskı ve korku ile şekillenmiş dikta rejimlerinde görülmüştür ve halen görülmekte. Bireylerin, küçük yaşlarda eğitim adı altında gerek fiziksel gerekse psikolojik şiddete maruz bırakılmaları; kara pedagojinin büyük bölümünü oluşturmaktadır. Yatılı okullar başta olmak üzere, eğitim kurumlarında öğrencilerin ve ailede çocukların fiziksel baskı ve şiddetle kontrol altında tutulmalarıdır. Sonuçları ilerleyen yaşlarda ortaya çıkmaktadır. Kavram, ilk kez 1977 yılında Alman sosyolog Katharina Rutschky'nin *Kara Pedagoji* adlı çalışması ile ortaya atılmıştır.[1] Daha sonra, 1980 yılında İsviçreli psikolog, pedagog ve yazar Alice Miller'in *Başlangıçta Eğitim Vardı*[2] kitabında, vaka örnekleri ile anlatılmıştır. Kara pedagojinin dünyadaki uygulamaları arasında Nazi Almanyası, Mussolini İtalyası, Doğu Almanya ve Kuzey Kore dikkati çekmektedir.[3]

Alice Miller, *"Başlangıçta Eğitim Vardı" (Am Anfang war die Erziehung*) kitabında faşizmin ailede başladığını söylüyor. Çocukların duygu dünyasının özellikle baba tarafından (anne de bunu normal karşılıyor) tahrip edildiğini, bastırıldığını, yok sayıldığını ve biat etmeye (itaat kültürü) zorlandığını belirten Miller, böyle bir tahribata uğrayan çocuğun yaşamını sürdürebilmesi için bu acı deneyimi bastırması ve görmezden gelmesi gerektiğini belirtiyor. Ve ekliyor; *"…çünkü çocuk acıyı kaldıramaz, onunla yüzleşemez. Ne var ki, çocukluğunda yapamadığı şeyi, ergin bir kişi olarak da yapmıyorsa, yani ergin kişi çocukluğunda yaşadığı tahribatla yüzleşemezse, o zaman otoriter veya yıkıcı bir kişi olması kaçınılmaz olur. En önemlisi, intikam fantezilerine kapılır."* Diyor.

İtaate dayalı eğitim sistemi otoriter kişiliklerin oluşmasında en temel etkendir. Alice Miller kara pedagojiyi açıklarken özellikle *"çocuğun iradesini kıran, onu güç, tehdit ve manipülasyon sonucunda boyun eğen itaatkar bir kişiye dönüştüren bir eğitim sistemi"* olduğunu vurguluyor. Hatta Miller, bunu sadece insanlar arasında geçerli bir eğitme işi olarak tanımlıyor. Hayvanlar arasında makul olması için hiç bir hayvanın anne babası tarafından kişiliğinin ortadan kaldırılmasına zorlanmadığını J belirterek; esasında insanın aklıyla ne denli vahşileşebileceğini anlatmaya çalışıyor. Günümüzde bu eğitim yöntemi, ailede ve eğitim sisteminde ataerkil dayatma ve genel bir kabulle uygulanan ***"sapkın şiddet"*** olarak değerlendirilmekte. Ailelerde başlayan bu şiddet, eğitim sistemi ile pekiştirildiğinde engellenmesi zor bir kısır döngüye dönüşüyor. Burada gözden kaçan, ilerleyen yaşla etkisi görünür olan duygusal taciz ve şiddete dayalı ruhsal/duygusal zarardır. Yetişkinlerin ezici otorite ve güçleri karşısında bilinçlerini kaybeden ve sessizleşen çocuklar vardır. Esasında bu, çocuğa karşı kötü muameledir. Ebeveynin kendi otoritesini kalıcı hale getirmek için başvurduğu sözlü şiddet, onur kırıcı davranışlar, duygusal cezalandırma ve duygusal ret, çocuğun yaşıyla oransız istekler, çelişkili ya da olanaksız eğitsel talimat ve telkinler bu kapsamdadır.

Yetişkinlerin ezici otorite ve güçleri karşısında bilinçlerini kaybeden ve sessizleşen çocuklar vardır.

Alice Miller, Hitler Almanya'sının çocukların ataerkil yapılar içinde yetiştirildikleri, baskıya maruz kalıp itaat etmeye zorlandıkları bir ülke olduğunun altını çizer. Örneğin Ausschwitz Kampının komutanı Rudolf Höss'ten söz eder. Höss; *"ebeveynimin, öğretmenlerimin, papazların vs. bütün büyüklerin, hatta hizmetçilerin bile emir ve isteklerine uymam bana özel olarak belletilmişti; bundan hiç bir koşulda vazgeçmemeliydim. Onlar ne diyorsa doğruydu. Bu eğitim prensipleri kanıma ve ruhuma işledi."* Demektedir.

Adolf Hitler'in de benzer bir çocukluk yaşadığını anlatır. Babası tarafından düzenli olarak kırbaçlanan Hitler, bir süre sonra acıya karşı duyarsızlaşmıştır. Hatta kırbaçlanırken, kırbaç sayısını sayarak bu işkenceye dayanabildiğinden bahseder. Büyüdüğünde ise, gözünü hınç ve intikam bürümüştür. Kendisi elbette bunun farkında değildir. Çünkü yetişkin olduğunda bununla yüzleşememiş ve acı yaşantısını bilinç dışına çıkarmıştır. Kendisine yardım edebilecek, babasından farklı ve şefkat gösterecek birinin olmayışı zalimliğinin kapılarını açmıştır. Alice Miller burada başka bir önemli durumu da açıklıyor ve diyor ki; *"çocukluğumuzda yaşadığımız acı veren deneyimler mutlak otoriter bir kişiliğe yol açmayabilir. Çocuğun çevresinde onu koruyup, ilgi ve şefkat gösteren **"yardımcı tanık(lar)"** varsa çocuklukta yaşanan tahribatların iyileşmesine katkısı büyüktür. Hatta eğer, şanslı olan çocuklar farkındalıkla **"bilen tanık"** denilen bir profesyonelden yardım alırlarsa ilerideki yaşamları değişebilir."* Bunların hiç biri olmadığında yetişkin kişi çocukluğunda yaşadıklarından dolayı kendisinin çok da fark edemediği şiddet ve intikam duyguları taşıyabilir. Miller, çocuklukta karşılaşılan bu kötü muamelenin çocukların duygularını bastırma, iradelerinin gelişmesini engelleme, yok etme ve çocuğu itaatte zorlamada etkili bir araç olduğunu söyler.

Çocukluğunda bu türden fiziksel, duygusal ve sözel şiddet ağırlıklı zarar gören kişilerde bastırılmış yaralanmaların intikamını almaya dönük güdülenme akıldan daha güçlü bir etki yaratır. Bu insanların toplumdaki yıkıcı etkilerine kadın cinayetleri ve saf şiddet olayları ile sıklıkla tanıklık ediyoruz. Miller, ailede çocuklara yapılan kötü muamele ile yüzleşemeyen toplumlara da bir atıfta bulunur. Sanki yaşadıklarımızın kaynağını işaret etmektedir. Toplumun, eğitim sisteminin koşulsuz kabul eden itaat kültürüne son vermesi gerektiğini, bunu başaramayan toplumların baskıcı rejimlerin ağına düştüğünü söyler…

Katharina Rutschky, *(1997). Schwarze Pädagogik: Quellen zur Naturgeschichte der bürgerlichen Erziehung. Berlin: Ullstein.* ***(Zehirli Pedagoji olarak da tanımlanmaktadır.)***

Alice Miller*, (2003). Başlangıçta Eğitim Vardı. (Çev. Şirin Baykan), Arion Basım Yayın. İstanbul.*

https://tr.wikipedia.org/wiki/Kara_e%C4%9Fitim

EX'TENTANELER

raziyeicoglu@gmail.com

Zaman her şeyi **EX**'itir….

Kötü **EX** evlilik ölümden beter eder insanı…

EX kaynana ve **EX** görümcenin hiç atlamadığı Sevgilisi olmayan, ev kadınları, komşuları arasında, kekli, kısırlı, coşkulu, eğlenceli Sevgililer Günü'nü geçirirken, sevgilisi olanları mı, sevgi yoksunluğunu mu, sevgilisizliği mi kutluyorlardı Acaba?

Hacı hacıyı Mekke'de, derviş dervişi tekkede, **EX EX**'i dakkada bulurmuş…

EX'ler ilk önce gözüyle aldatır…

Bütün sevgililerimizin **EX**apalitesi yüksek.

İlk aşk, yaşanabilecek son aşktır, ama ilk **EX** başımıza gelebilecek son **EX** olmayacaktır..

Sevgililer Günü'nü **"ne iyi ettik de ayrıldık, bizden olmazdı"** gibisinden kutlayan **EX** sevgililer de Sevdaya dahil mi Acaba?

Evin fatura nüfusundan **EX**'i kısarak, **"Kombiyi kökleyerek felekten bir gün çalma"**'yı bırakarak, evde yünlü kumaştan pelerinle oturarak, faturaya karşı bütün Kombi yakmama blöflerimi yıllardan beri kullandım. Şimdi faturanın daha neresinden kısabilirim ki Acaba?

Yaşadığım Kraldan kral **EX Elti** baskısı Kraliyet ailesinde bile varmış. Kraliçe bile olsa kaynana kaynanadır. Ayrı ev isteyen prens ve prensesin mumya heykellerini müzeden kaldıran intikamcı Kaynana, kayınço, elti ile Saraylarda da yaşanamıyor, yaşatılamıyormuş. Binlerce kaynana gelinini evden kovuyor, binlerce gelin kaynanasından ayrı oturmak istiyor, bütün konu komşu mahalle baskısı bazında dahil oluyor, ama kraliyet böyle bir soruna **"hiç yaşanmamış"** diyor, çözümler arıyor ve bütün ülkeler karışıyor.

Gün – Dem

Sömestir Tepik
"Yarıyıl tatiline giren öğrenciler soluğu pavyonlarda aldı, sömestirde erkek öğrenciler saç ekimi, kadınlar estetik yaptıracak. En çok burun ve göğüs estetiği." Tatil Haberlerine göre eğitim çağın gerisine sabitlenmiş, sömestirde çağ atlamışız…

Ekran Tepik
İlk evliliğini Çocuk Gelin olarak yapan, Sanat dünyasının 83 yaşındaki Taş Bebeğinin 8'inci kez kendisinden 32 yaş küçük sevgilisiyle evlendiği iddia edildi. Evlenmese de sevgililer gününde gönlünün prensi sevgilisi var mesela. Ne diyelim? **Allah Gencinden versin.**

Tevede, doymuş beden, kilolu yedi yarışmacılı oylamalı, elemeli, moda programındaki Jüriden; **"Sen Minyon İri Bedensin"** diye bir şey duydum. Demek ki neymiş, herkes birinin zayıfıymış, her kiloda kadının minyon bir ilgiye ihtiyacı oluyormuş…

Teve dizisi **"Gerçek Bir Hayat Hikâyesi"** olabilir de, senaryo ne kadar gerçek Acaba?

Tevede, **"Evdeki şiddet hapiste biter."** diye bir kamu spotu yayınlanıyor…. Evdeki şiddet maalesef ki şiddet gören için kabir de bitiyor… Daha evde şiddet uygulayanın hapiste bitenine rastlayamadık….

Zam Tepik …

Kayıp kaçak bedelini faturalarımızda hep birlikte ödedikçe, kayıp kaçağı engelleyemeyiz, tam aksine **"nasıl olsa ödüyoruz"** diye çoğaltırız, legalleştiririz.

Daha uygun fiyatlı, çok daha ucuza ısınacağız, yıkanacağız diye sistemimizi Doğalgaza geçirenler, şimdi de hiç acımadan zamları faturalarımıza geçirdiler…

Kentsel Tepik …
Sömestir başladığında, başımıza gelen deprem felaketinin olduğu ildeki yakınlara ziyarete gitmiş olma şanssızlığı veya sömestir nedeniyle depremin olmadığı illerdeki yakınlarında olma şansı …

LİNÇ TEPİK …
Yine her felaketimizde **"zaten …"** ile başlayan şöyle, böyle cümleler kuranlar, kendince adil sandığı nefreti doğal afetten bekleyen, ölümlere sevinenler bu neyin tanrıcılığı Acaba? Bu zatenler de **"kötü kentleşmeye doğadan bir tepkidir"** diye bir olasılık da yok mudur ki?…

Sanal Tepik …
Sahte medya hesapları açıp **"enkaz altındayım kurtarın, %15 şarjım kaldı"** diye deprem olmamış başka şehirde bir konumdan dalga geçerken nasıl bir kafanın fay dalgasında Acaba?

PAPARAZZİYE

Kadın Yanım

Raziye İçoğlu

Aslında yemek yemeyen iştahsız çocuklara **"bak çok kilo aldın sen.!"** deseymişiz sanki daha çok yiyeceklermiş, büyüyünce çok iyi anladım bunu…

Şu hayatta, annemin hercai menekşesi gibi yerini sevmeyince açmayan bir bitki olmak isterdim.

Dedem; **"Şeker yoktu ve kıtlıktan üzümle çay içtik"** dediğini hatırladığımda, acınası üzülesi bir hal değil, şekersiz çay içen birisi olarak ve çağımızda kapanmış şeker fabrikası, pahalı kuru üzüm, zamlı kıtlık sınır ötesi iken geçmişte aşırı lüks olduklarını hissediyorum.

Sevilebilir bir yemek yapabilmek için, yemek yapmayı mı, yemek yemeyi mi, yemek yapılan kişiyi mi sevmek, hangi kısma sevgi katmak lâzım ki yemek yenilebilir güzellikte olsun Acaba?…

Şu su tasarrufu kamu spotunu bulaşık makinası örneğinden yapmasak, zira bende olmadığı için anlayamıyorum. Bulaşık leğeninde yıkadığım, duruladığım suları yer silmede kullandığım, balkon bitkilerimi suladığım, klozet sifon suyu olarak döktüğüm, zincirleme tüketim, doğalgaz ve elektrik faturasını kabartmamak için kombiyi açmadan, soğuk su ile parmaklarım donmasın diye hızlıca yıkayarak çok daha az su tüketiyor olmam… gibi örneklerle anlatsak, makine ve deterjan reklâm satışlarını arttırmadan 53 litre değil, 2 litre üzerinden suyu kurtarmış olsak mesela.

Ev Babaları …

Ne zaman **"Aaa aynı annene benziyorsun"** diyen birileri tarafından Anneme benzetilsem, Babam kendisinde de olan, evden çıkamayan Annemin kullanamadığı 65 yaş üstü fotolu İETT bedava otobüs kartını ısrarla kullanmamı teklif ediyor.

Direk

feyhan güver

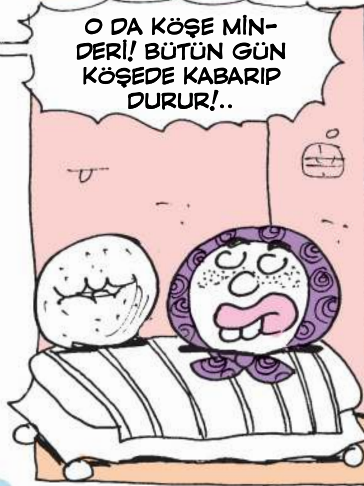

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

Elazığ, aniden gelen depremle sarsıldı. Görüntüler, ne yazık ki bizlere 99 depremini hatırlattı. 6,7 büyüklüğündeki deprem maalesef pek çok binanın yıkılmasına, can kaybına ve yaralanmalara neden oldu. Büyük geçmiş olsun Elazığ! Yüreğimiz senin için çarpıyor.

Maalesef bir kez daha gördük ki, deprem değil bina öldürüyor. Elazığ'da da dimdik iki binanın arasında pasta olabilmiş binalar vardı. Hangi deprem 10 metre alan içinde iki binayı yıkamazken, bir diğerini pasta gibi kat kat yere çalabilir ki? Türkiye bir deprem ülkesi. On yıllardır kaç can verdik depreme. Artık bir el atılsın bu işe, zira verecek canımız kalmadı!

Elazığ depreminden kısa bir süre sonra Küba açıklarında 7,7 büyüklüğünde bir deprem yaşandı. Küba haber ajansı, depremde can kaybı olmadığını duyurdu. Ambargo altında beli bükülmüş, eskilik içindeki bir garip Küba'da can kaybı olmamıştı! Demek ki depreme dayanıklı binalar yapmak sanıldığı kadar zor değildi mi acaba galiba belki de kimbilir mi?

Deprem vergilerinin nereye harcandığını soran bazı vatandaşlara soruşturma açılmış. Gerçekten de soruşturulması gereken bir durum. Bu şüpheli vatandaşlar, deprem vergilerinin depremzede- lerin yaralarının sarılması için kullanılmasını istiyor olabilirler.

Erdoğan, "**deprem vergileri ne için toplandıysa onun için harcandı**" demiş. Ama dönemin bakanı Mehmet Şimşek "**duble yol yaptık**" demişti? Belki de depreme dayanıklı duble yol yapmışlardır? Evet evet, bence bu cuk oldu!

Imamoğlu'nın Elazığ ziyaretinden sonra **Erzurum Palandöken**'de ailesi ile birlikte kar tatili yapması tepki çekmiş. Yahu bu mu zorunuza gitti? Deprem gerçeğine dair 20 küsür yıldır hiçbir somut çözüm üretememiş siyasetçilerle ok'siniz yani?

Bir vatandaş Elazığ'da depremzedelerin bakkal borçlarını sildirip zarf içinde para dağıtmış. "**Robin Hood**" olarak bahsediyor medya kendisinden. E işte aynen ortaçağ İngilteresinde olduğu gibi, devletin adaletinin olmadığı yerde, adaleti imkan sahibi yurtdaşlar sağlamaya çalışıyor.

Elazığ'da mikrafonlara konuşan **Zülfiye Kasap**, "bir tas çorba içmiş, bir battaniye almış değilim" dedi, yüreklerimiz dağladı. Duble yollar, köprüler, havaalanları inşa eden, kanallarla doğa kanunlarına meydan okuyan güçlü Türkiye, bir tas sıcak çorban yok mu?

Elazığ'da depremde zarar görmeyen ve sağlam olduğuna inanılan evlerin kiralarının yüzde 100 dolaylarında zam gördüğü söyleniyor. Çakallık bizim ruhumuza işlemiş yemin ediyorum. Çakallarla aynı kaptan su falan içmişiz vaktiyle demek ki.

Pekin'de yeni **koronavirüs** salgının başlangıcından bu yana koruyucu maske fiyatlarına 6 defa zam yapan bir eczacı 430 bin dolar cezaya çarptırılmış. Gomunist olduklarından beyinlerine kan gitmiyorsa demek ki! Böyle şeye de ceza mı verilirmiş aaa...

Her depremden, doğal bir felaketten

sonra "zina yabtık, şöyle yabtık böyle ettik Allah belamızı verdi" minvalinde saçmalayan birileri çıkar. Bu sefer bu kişinin **Yıldız Teknik Üniversitesi**'nden bir profesör olması üzdü... Bu sefer de depremi "Allah'ın helal kıldığı yaşta evliliği tecavüz sayarak" davet etmişiz. Vay anasını sayın seyirciler...

İstanbul, dünya trafik sıkışıklığı listesinde 9. sıradaymış. Ben bu sonuça gerçekten çok şaşırdım. İstanbul'un ilk üçe girmesini beklerdim.

Silah kullanma yetkisi olanlarda bugün: bekçiler... Bekçilere silah kullanma yetkisi de dahil olmak üzere, bir çok geniş yetkiler veren teklifin dokuz maddesi komisyondan geçti. Ben küçük bir çocukken de bekçiler vardı, hatırlıyorum. Gece yataklarımızda yatarken, düdüklerini çalarak sokaktan geçtiklerinde tuhaf bir güvenlik hissi duyardık. Ama biz çocukken bekçiler silah kullanmaz, kimlik soramaz, ancak gerekli durumlarda polis çağırabi-lirdi. Bir nevi, mahalledeki kavgaları ayıran mahalle abisi gibi bir şeydiler. Tabi o günden bu güne çok şey değişti. Bir bekçilerin eline silah tutuşturmak kalmıştı, onu da yaptık hamdolsun.

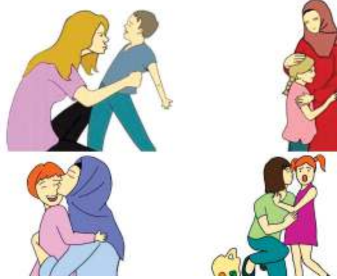
Rahşan Ecevit'i kaybetmişiz. Yıllar içinde her ne yaşanmış olursa olsun, benim aklımda Rahşan ve Bülent Ecevit'in, politikacı bir çiftten beklenmeyecek kadar romantik ve sevgi dolu aşkı kalıyor. Umarım sevdiceğinin yanına uçmuşsundur Rahşan!

Kızılay, kendisine bağış yapan BaşkentGaz firmasının talebi nedeniyle **Ensar Vakfı**'na para gönderildiğini açıklamış. Bu ne be? BaşkentGaz neden doğrudan Ensar Vakfına bağış yapmamış ya da Kızılay neden kuryecilik yapmaya başlamış? BaşkentGaz doğrudan Ensar'a para aktarırsa bir şey mi oluyormuş?

AİHM'e göre Türkiye, ifade özgürlüğü ihlalinden en fazla mahkum olan ülke. Halbuki bizde ifade özgürlüğü var, olaylar ondan sonra gelişiyor.

Jeoloji mühendisleri uyarmış; Kanal İstanbul yapılırsa kot farkı nedeniyle Marmara'daki sahilleri su basacakmış. Marmara sahillerini, yani alt-orta sınıfın özellikle 80'lerin ikinci yarısından sonra burjuvaya özenerek akın ettiği sahilleri. Yazlıkları ve yeni oluşan semtleri. Büyük çoğunluğu muhalif olan emekli ve memurlardan oluşan semtleri. Eminim çok dikkate alınacaktır bu uyarı. Zerre şüphem yok.

MEB'in dağıttığı kitapta çocuklara şiddet uygulayan kadınların başı açık, iyi davranan kadınlar ise başörtülü. Herkes sürekli bir oy hesabında ve Türkiye'nin uğradığı kültürel erozyon görmezden geliniyor. Oysa okul kitapları benzer skandallarla dolu. Kindar nesil loading................

MEB'in 11. sınıf biyoloji kitabına göre **Galapagos**'taki ispinozlar evrimleşmemişler, "karakterleri kaymış". Belki birbirlerine kızınca içlerinden biri, "olmaz olsun sizin gibi ispinoz" demiştir, onlarda da karakter kayması falan başgöstermiştir? Yerseniz beya.

ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo, "**Çin, yoksul ülkelere kolay para verip borç batağına sürüklüyor**" buyurmuş. Bittabi ki bu Amarika'nın hiç yapmadığı ve yapmayacağı bir şeydir!

Arizona Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan bilim insanı **Betül Kaçar**, **NASA**'nın evrendeki yaşam izlerini araştırmak için kurduğu ekibe kabul edilmiş. Umarım tez zamanda evrende yaşam izleri bulur ve akabinde bizi de yanına aldırırsın sevgili Betül Kaçar! Tebrikler.

TBMM'deki 600 milletvekili için meclis 5 bin 763 personal çalıştırıyormuş. Vay be! Milletvekili başına neredeyse 10 personel. Napıyonuz, yelpaze yelletip ağzına üzüm mü verdirtiyonuz?

Babil dizisi pek yankı uyandırdı. Ben izlemedim. Televizyonla aram yok vesselam. Lakin okuduğum kadarıyla konusu bana **Breaking Bad**'i anımsatıyor. Tamamen çakması değil, ama bir esinlenme var gibi. Lakin bence bu bir problem değil, oradan güzel yerlere yürüyecekler gibi. Dizi yapmanın bile cesaret istediği güzide ülkem, iyi seyirler dilerim.

Çin'deki korona salgını, çok hızlı olmasa bile, emin adımlarla dünyaya yayılıyor. Yarasalardan mı bulaştı, birileri giderek bir global güç halini alan Çin'e komplo mu yaptı, bilinmez. Bilinense gidişatın kötü olduğu. Şu çok övündüğümüz global dünyada virüslerin tüm dünyaya yayılma hızının sadece birkaç gün, hatta bazı durumlarda birkaç saat olduğu gerçeği ile de yüzleşmiş bulunuyoruz. Yani yerkürenin herhangi bir yerinde bir zombi salgını başgösterse, anlayana kadar anamızı babamızı kırtlamaya başlayabiliriz. Eee, medeniyet işte!

Virüs bulaşmasın diye evlerinden çıkmayan **Wuhan** halkının gece karanlığında pencerelerinden birbirlerine "**jiāyóu**" diye seslendiklerini gösteren bir klip gördüm sosyal medyada. Jiāyóu yani, "dayanın". Jiāyóu, yani direnin, direniyoruz. Bir post-apokaliptik film sahnesini andıran bu görüntü bir türlü aklımdan çıkmıyor. Dünya bizi öyle ya da böyle sırtından atacak. Ve bu konuda yapabilecek çok fazla bir şeyimiz yok. Önümüzde büyük bir çıldırış ve yok oluş çağı uzanıyor. **Mad Max** yanında 18. yüzyıl romantik eseri gibi kalacak. Siz yine de sevgiyle kalın!

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

özet: EVLİLİK HAZIRLIKLARI VE TADİLAT İÇİN ALBERT'İN ŞATOSUNA GİDEN FETİYE'Yİ BİR SÜRPRİZ BEKLEMEKTEDİR..

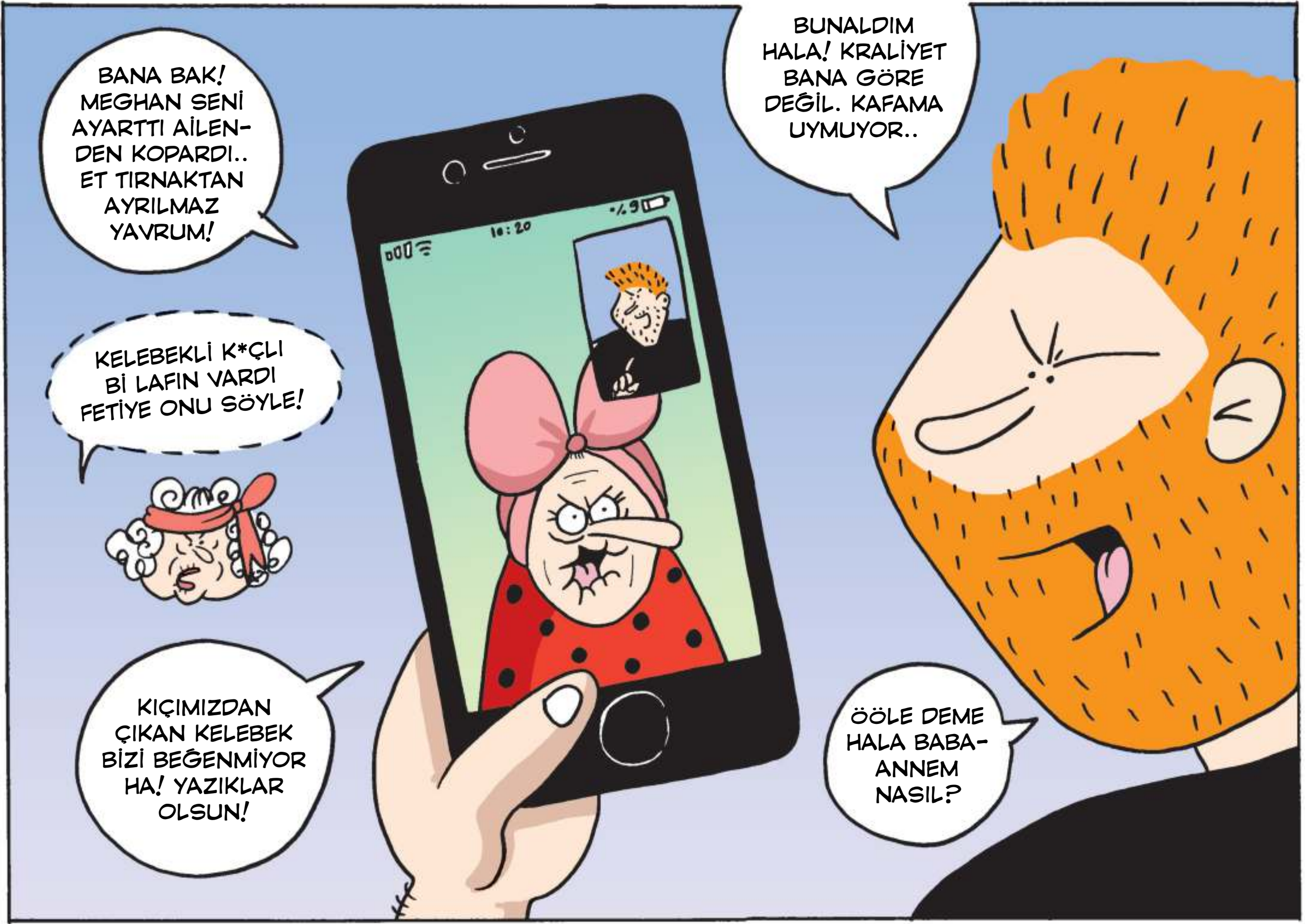

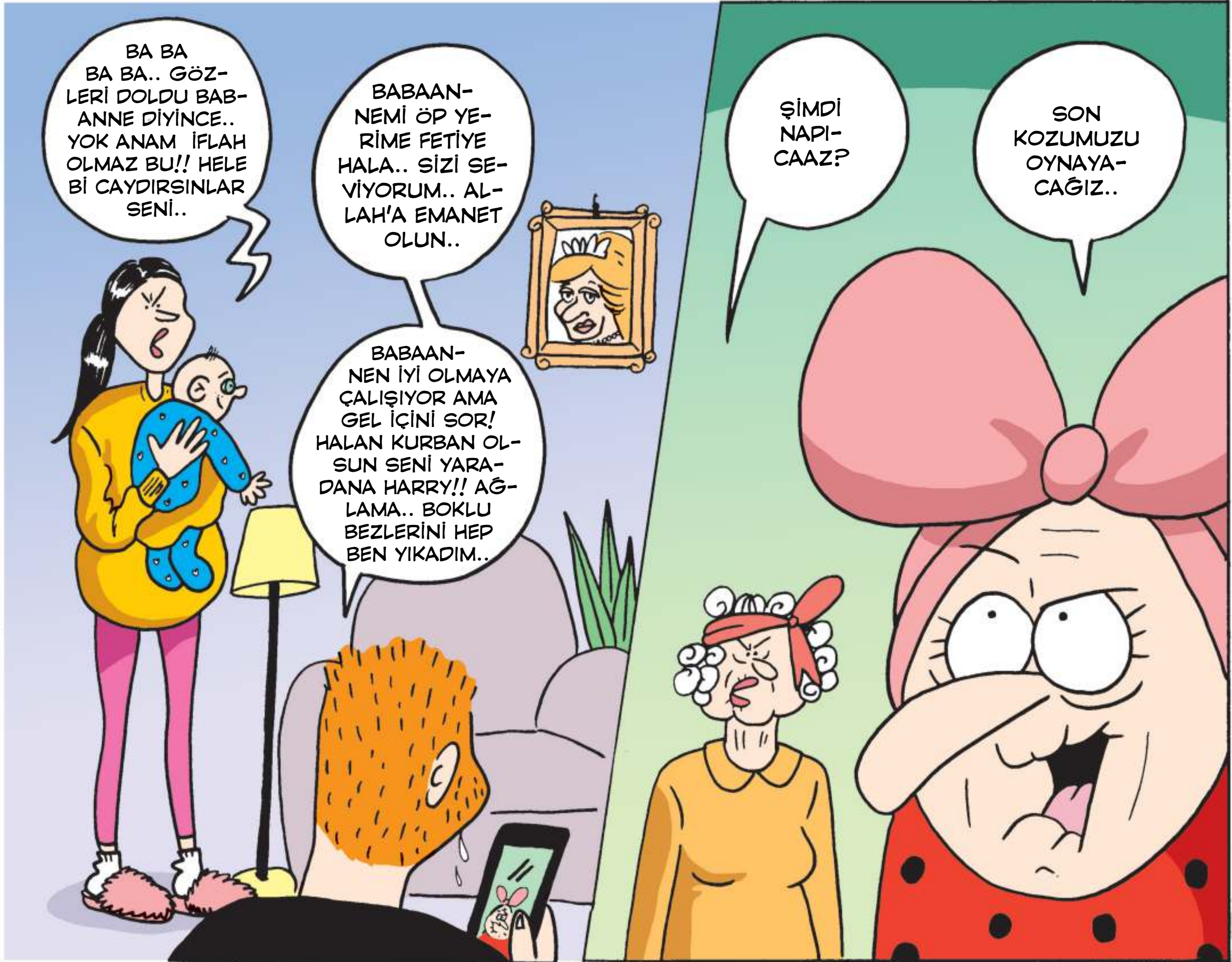

FETİYEEE, SORMA BAŞIMIZA GELENLERİ. KARA ÇALI OĞLANI KAPTI KAÇTI!! GİTTİ OĞLAN!
NE DİYON KIZ NE KARASI NE ÇALISI?! KİM KİMİ KAPTI?!
MEGHAN, HARRY'İ KANADA'YA KAÇIRDI

ALICI KUŞ GİBİ ÇALDI OĞLUMU VAYY ANAM VAYY BACIM!!
VAY YAVRUM VAY... İNANILIR GİBİ DEĞİL..
PIT
PIT

DUR BEN Bİ ARAYIM ŞU OĞLANI!!
VAAY FETİYE HALA!
HALASININ TURUNÇ TATLISI NASILSIN? DUYDUKLARIMIN ŞAKA OLDUĞUNU SÖYLE!!
YOK HALA HEPSİ GERÇEK..BIKTIM ARADA KALMAKTAN..İKİ KOLDAN CAAR CAAARRR..
KANADA SOĞUĞUNDA ÇOCUĞU SAPLICAN YAPARSINIZ BAK.
BENİM BURDA OLDUĞUMU SÖÖLEME!!
AHAHAHA SAPLICAN NE KIZ?
GOOGLE'A YAZ ÖĞREN EŞŞEK SIPASI!
MEGHAN'I SOR!!

BANA BAK! MEGHAN SENİ AYARTTI AİLEN-DEN KOPARDI.. ET TIRNAKTAN AYRILMAZ YAVRUM!
BUNALDIM HALA! KRALİYET BANA GÖRE DEĞİL. KAFAMA UYMUYOR..
KELEBEKLİ K*ÇLI Bİ LAFIN VARDI FETİYE ONU SÖYLE!
KIÇIMIZDAN ÇIKAN KELEBEK BİZİ BEĞENMİYOR HA! YAZIKLAR OLSUN!
ÖÖLE DEME HALA BABA-ANNEM NASIL?

BA BA BA BA.. GÖZ-LERİ DOLDU BAB-ANNE DİYİNCE.. YOK ANAM İFLAH OLMAZ BU!! HELE Bİ CAYDIRSINLAR SENİ..
BABAAN-NEMİ ÖP YE-RİME FETİYE HALA.. SİZİ SE-VİYORUM.. AL-LAH'A EMANET OLUN..
BABAAN-NEN İYİ OLMAYA ÇALIŞIYOR AMA GEL İÇİNİ SOR! HALAN KURBAN OL-SUN SENİ YARA-DANA HARRY!! AĞ-LAMA.. BOKLU BEZLERİNİ HEP BEN YIKADIM..
ŞİMDİ NAPI-CAAZ?
SON KOZUMUZU OYNAYA-CAĞIZ..
SÜRECEK

atilla atalay

Sıdıka

TELEFON BAĞIMLISI

- Dolaşma evin içinde zöğül zöğül Sıdıka. Kır dizini otur bi kenarda. Sinirime dokanıyosun...

- Banyoya gidip iki kova çimento döküneyim de sabitliyeyim bari kendimi. Hem inşaat sektörü hareketlenmiş olur. Anlaşılan öz anneme batıyorum. Tamam, dolaşmıyım evde, dışarda da dolaşmıyım. Hatta niye varım ki, olmıyayım ben... İnşaat malası vardı, o nerde anne? Ehehe... Sırtımı sıvamak için lazım olucak da...

- Nereye koyduysan ordadır Sıdıka...

- Sanki ekstradan bir sinirin var Safiye Sultan. Bildiğimiz şeyler dışında bir şeye canın mı sıkkın? Karadeniz'de gemilerin mi battı, Kanal İstanbul kenarındaki arazin mi istimlak edildi, ihale hak ediş paranı mı alamıyosun veya bir nedir?

- Saçma sapan konuşma Sıdıka. Telefonu bırakmaya çalışıyorum, biliyosun. Sabah sıfır sekiz elli altıdan beri telefonu elime almadım mesela. Başta biraz sinir yapıyo haliyle. Arıyo insan vücüdü. Basbaya bağımlıyken aniden "cort" diye telefonu bırakmak kolay bi şey diil. Adım Safiye Saka, ben bir telefon bağımlısıyım.

- Hoş geldin Safiye...

- Telefon mu çalıyo kız? Benimki mi o?

- Çalmıyo Safiye...

- Bişey "bip" dedi sanki...

- Buzdolabı o. Buz çözüyo...

- Aman her şey de "bip" diyo. Her bipte yüreği kalkıyo insanın. Bir mesaj mı geldi, retivit mi oldu, feyste kaynım kaynatamı laykladı mı, taşıt vergisine üç taksit olanağı mı, "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp 'adınız terör örgütü soruşmasına karıştı' diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın" mı? Ay kız eskiden hiç böyle bi derdim yoktu. "Çiçeklere su verdim mi, İzmir köfte'nin yanına pilav mı makarna mı?" gibi sualler cevap arıyarak geçiyodu ömrüm. Şimdi dakka başı bi bok bipliyo, aklını çeliyo.

- Endüstri 4.0 işte. Akıllı nesneler birbiriyle konuşucak. İnsanlar da "Mereba- mereba". O şekil. Bi süre sonra kendi aralarında bipleyip bizi devreden çıkarıcaklar bence. O zaman her şey eskisi gibi olabilir. Makina, insanın "Samiğmiyyet, dinimiz, ahlakımız, ekmeğinin peşindeki tertemiz esnafımız" gibi iki yüzlülüğe açık geyiklerine hiç girmez. Akıllı nesneyi "samiğmiyyet" diye kandıramazsın.

- Ne diyosun kız? Hiç bi halt anlamadım. Vallahi Sıdıka ha, bazen "bip " diyen makinayı bile senden daha kolay anlıyorum kızım ya. Misal, çamaşır bitiyo makina "bitti" diye ötüyo. Bitti gitti, her şey ortada, açık net. Ama sen şimdi ne dedin? Benle dalga mı geçiyosun, iyi bi şey mi söyledin, kötü bi şey mi dedin, karnın mı ağrıyo, insanla kafa mı buluyosun, hiç anlaşılmıyo. Bak eğer anneye "El kadar aletin oyuncağı oldun, bu yaştan sonra elinde telefon, kafanı kaldırmadan mal gibi dolanıyon" demeye getiriyosan, kalbini kırarım çocuğum. Senin adın Sıdıka Saka, sen de bir telefon bağımlısısın. Bik bik bütün gün elinden düşmüyo o alet, yalan mı?

- Valla yalan diil de, "şu aralar pek gerçeği yansıtmıyo" diyelim. Zira akıllı telefonum bunadı. Olağanüstü yavaş. Neden dersen, dakka başı "güncelleme" geliyo. Güncelleye güncelleye uzaktan doğru şişirip "yenisini al" diye tee Çin'den Amerika'dan doğru bozuyolar aleti. Sinirlenmemek için almıyorum elime.

- Kız televizyonlarda da olmaya başladı o güncelleme şeysi. Goncagüller'inki akıllı televizyon, smart şeysi, iki güne bir "TV nizle ilgili yeni bir güncelleme mevcut" yazıyomuş ekranda. "Okey" e basmayınca gidermiyo da televizyon o yazıyı. Goncagül öyle üstünde "güncelleme var" yazısıyla seyrediyo dizileri.

- E işte, henüz arada insan var, kurnazlık peşindeler. Ama dediğim gibi, yapay zeka eninde sonunda bu hırslı ve kurnaz insan aklını bir şekilde aradan çıkarıcak.

- Aman laflara bak. Makineleşicen mi kız sen bizim başımıza? İnsanın insandan başka dostu yoktur Sıdıka. Daha da duymıyım ağzından öyle yapay zekayı tutan lafları felan. Benle babangil ölüp gidince yapay zeka mı bakıcak kız sana? Netiğcede evvela insan bir koca zekası lazım Sıdıka. Zaten "Bekarlara vergi tahakkuk ettirilecek" deniyo. O yüzden bırak Endüstri 4.0 'ı filan da yaşın 4.0'a gelmeden bir yuva kur, a cadaloz kızım benim. "Koca" demişken Sıdıka, benim telefonu getirsene ordan. Şetaret Halanlar'ın komşusu bi oğlan var. Oto ve emlak üzerine şov rum tarzı tükkan işletiyomuş. Getir de halangilin feysinden resmini gösteriyim sana... Ne gülüyosun kız? Vallahi kendim için istiyosam namerdim o telefonu. Senin için yavrum. Yoksa ben bıraktım telefonu, yeminle aklıma bile gelmiyo. Kız getirsene telefonu. Sıdıka bak terliğime güncelleme geliyo söyliyim, kendi kendine fırlayıp kafana ekleşicek... Kız!...

Ş BÖLÜM(SÜZ)Ü

Berna Pak

Sosyal medyadan bir paylaşım: Bir okul kitabından. Soru şöyle: Bir ailede anne akşam yemeği hazırlıyor. Baba salataya limon sıkıyor. Orçun yavrucak da tabakları masaya taşıyor.

Bu ailede herkesin görev yapmasına ne denir? Cevap İŞBÖLÜMÜ…

İş bölümüymüş…. Adamcağız salataya limon sıkmış vah vah… yorulmuştur o pamuk elleri. Orçun bile daha fazla iş yapmış adamdan.

Tabakları masaya taşımış. Adama sorsan salatayı bile ben yaptım der, limon sıktı ya, sahiplenir tüm salatayı.

Halbuki kadıncağız gitmiş seçmiş, almış, taşımış, tek tek o salataları yıkamış, kesmiş salata tabağına koymuş.

Baba da gelmiş limon sıkmış, bunun adı da iş bölümü olmuş. Limon sıkılan anca benim canım oluyor burada, çok fena canım sıkılıyor.

Bu tip adamlar şahane mangal yakar mesela. Kömürü getir, domates, biber getir! Ya bir maşa yok mu hanım, koş getir.

Sofrayı kurun ,etler pişti. Oturun, yiyin hadiii!!!

Ateşin başında ya aslan parçası, aileyi doyuruyor ya, kıçını kaldırmasın.

Adamdan başka herkes yorulur mangal ayinlerinde.

İşin en can sıkıcı tarafı tabi ki paylaşımın altındaki densiz yorumlar.

Adam akşama kadar çalışıyormuş da yoruluyormuş da eve ekmek getiriyormuş da… Pardon nereden anladın sadece adamın çalıştığını? Kadın çalışıyor olamaz mı? Sanki ikisi de çalışıyor olsa, evin tüm iş yükü kadında değilmiş gibi.

Sanki o kadın yıkamıyormuş gibi tüm ev halkının donunu. Sanki akşam ne yeneceğini kadın düşünmüyormuş gibi.

Sanki boşalan tuvalet kağıdı rulosunu o pislik yaylı sopacığa sadece kadın geçirmiyormuş gibi.

Adama kalsa bitmiş karton rulo sopacıkta asılı kalır yıllarca, lavabo kenarı ne güne duruyor canıııım, tuvalet kağıdı yere de konabilir icabında. Gereksiz işler de kadında…

Arkadaşlar vallahi yorum yapmayın, ağzınızı açmayın. Yemin ediyorum yorum okuyunca ben bu insanlarla nasıl bir arada yaşıyorum diye anti depresan denizlerinde yüzesim geliyor. Ne saçma sapan fikirleriniz var ve ne meraklısınız bunları ortalığa saçıp dökmeye. Utanmıyorsunuz da... Benim bu kadar çiğ görüşlerim olsa ulu orta ortalığa saçmaz hatta evden bile çıkmazdım, mikrop saçarım korkusuna…

Geçenlerde Yunanistan'ın bir adasına geçiyorduk, feribottayız. Yan koltukta bir bebek, bir anne ve bir baba var.

Baba sürekli dışarıda sigara içiyor, hep muhabbette, şenlikte. Kadın bebeği yedirdi, içirdi, ninni söyledi, uyuttu.

Adam saatler sonra geldi, kadıncağız da bi nefes için bebeği babaya uzattı.

Baba çocuğu öptü öptü, bodysini soydu, göbeğini pörtletti, bebek iyice sersemledi tuttu anneye uzattı ve yeniden sigara içmeye dışarı çıktı.

Ben olduğum yerde sinire kestim tabi.

Öküzlük evrensel bir durum elbette.

Baba her yerde aynı demek ki… Babanın yaşamsal ihtiyaçları var, sigara içmek, lak lak etmek gibi… Bebek nasılsa sağlamda, altı temiz sırtı pek anasının kucağında. İki öper bırakırım, bunun da adına iş bölümü denir, birlikte çocuk büyütüyoruz denir.

Meghan da çok iyi şey yapmadı bence. Kalacaktın ablacım sarayda. Bak bakalım şimdi prenslikten çıkınca o Harry salataya limon sıkmak dışında ne yapacak?

Hayatı boyunca prensmiş adam.

Değiştirecek mi bakalım tuvalet kağıdı rulosunu? Bakacak mı bakalım o bebeye iki dakika?

Kalacaktın kızım o sarayda, katlanacaktın o donuk eltiye. Verecektin kraliçeye bebeği, yaşayacaktın prensesler gibi.

Ama sen de haklısın, çekilmez akraba milleti. Herkes karışır, bu Meghan da bebeğe bakamıyor, çocuk çelimsiz kaldı.

Kendi kıçını gezdiriyor, çocuk anne anne diye ağlıyor diyeceklerdi.

Küçücük çocuğu kreşe verdin diye söyleneceklerdi.

Çocuğa azıcık sebze yedir, kabız olacak diyeceklerdi.

Sütün yok mu, niye emzirmiyorsun diye soracaklardı.

Harry'e bişey diyen olmayacaktı.

Harry anca öpücüklere boğup bebeği sana uzatacaktı.

Sen de haklısın be Meghan abla, ne diyeyim???

GRETA'LAR KLONLAYALIM

Katina Karanikola

Gezegenimiz ölüyor, çatık kaşlı Greta'dan başka, kime ne? Avustralya yangınlarının ne önemi var? Amazon yanmış unutuldu gitti! Trump ve İranla kim ilgilenir? Gündeme çuk diye oturan, herkesi ilgilendiren, önemli haber Prens Harry ile eşi Meghan'ın, Lilibeth'in (Elizabeth) hayallerini çalarak, saraydan ayrılmaları. Aferin onlara, var mı özgürlük gibisi…Dünyanın gözü üzerlerinde şimdi. Cümle alemin merak ettiği; hangi işte çalışacaklar? Elizabeth öfkelendi mi? Aile toplantısında neler konuşuldu? Tacı kim alacak. Görünen o ki Elizabeth bir yüz sene daha yaşar taht ne Charles'a ne William'a kalır. Laf aramızda geçen ay Lilibeth, Bayan Yanı okuyan bilir, Fetiye'ye saraydan tüyerek, ayağında eşofmanla avare avare dünyayı dolaşmak istediğini söylemişti lakin torun ondan önce davrandı.

Dün Amazon bugün Avustralya yarın kim bilir neresi? Arkasında kimler var? İklim değişikliğini kimler inkar ediyor? Halkı hipnotize etmek, ideolojilerine tepki vermemek kimlere kazanç sağlıyor? Felaketten kimler ve nasıl yararlanıyor? Görünen tek gerçek gezegenimiz ölüyor. Çaresiz yıllardır mesajını veriyor. Çoğumuz duyabilecek miyiz? Daha kaç milyar canlı ve kaç milyon dekar toprak kurban verilecek aç gözlülüğe? Biz, aşağıdakilerin uyanma zamanı gelmedi mi fazla geç olmadan? Yangının ilk haftalarında yangın nedenini kundaklama olabileceği veya her yıl meydana gelen, doğal, yangınlardan biri olduğu gibi haberler yayıldı. Artık nedeni karbondioksit emisyonların neden olduğu sıcaklık artışların olduğu biliniyor. Küresel ısınmadan kim sorumlu? Engellemek için ne yapıldı? Doğal gaz ve kömürün en büyük ihracatçılardan biri olan Avustralya kendi kaderini çizdi. Fosil yakıt endüstrisinin yararına iklim değişikliğiyle ilgili uluslar arası anlaşmaları devamlı iptal etti. Ama bunca masum canlının ve bitki örtüsünün günahı neydi? Avustralya bize çok uzak ama bir o kadar da yakın. Kendi yaşamımız, çocuklarımız, torunlarımız, gelecek kuşaklar için uyanmalıyız. Yanan canlı sayısı çevre felaketi içler acısı… Gezegenimizin ekolojik yıkımı dayanılacak gibi değil. Çevredeki canlıların ve floranın yok olması insanların yok olmasıdır. Uyanalım…Bizler, dış kapının mandalı dahi değil sekte ucu. Her birimiz yaşadığımız yeri korursak gezegenimizin tüm ağırlığı omuzlarına çökmeyecek. İstesek yapabiliriz. Fosil yakıt yerine yenilenebilir enerji kaynaklarından faydalanabiliriz. Bir ağaç dikmek kolay, basit ve "önemli". İklim krizi artık görmezden gelebileceğimiz bir konu değil. Dünya insan faktörü sebebiyle yok oluyor. "Ya hayatımız ya kârları" deyip nükleersiz bir yaşam için "hepimiz Gretayız" diyerek derhal harekete geçmeliyiz …

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

>SOKAK SİTİL

Baştan çıkartıcı, iç gıcıklayıcı stiller!

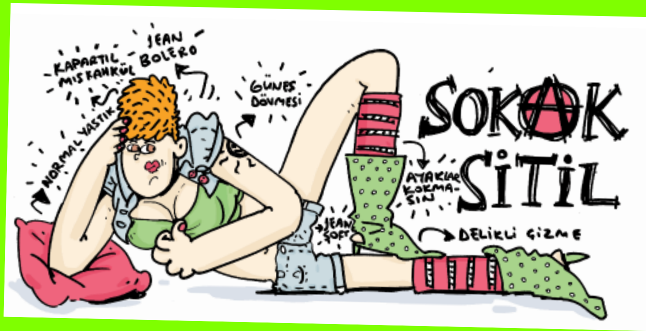
Lerzan ZANALTINDAOĞLU (Sokakta Aşçı)

konsept: Sivrisineklere savaş açmışım
Lerzancığım, kafandaki hoparlörden müzik yayını yaptığını düşünüyorum..Yok eğer bu bi şapkaysa lütfen royal at yarışlarına katıldığını söyle. Bütün Fenerbahçe açık tribünü yağmurdan koruyacak büyüklükte bir yağmurluk giymiş olman camia adına umut verici ama moda dünyası yasta.. Elinde taşığın zirai ilaç pompanla gözlerin çok uyumlu. Çünkü patlıcan gibi gözlerin var.

Konsept: Savaşa Gidiyormuşum
Sevgili Hans cepheye bisikletle gidip gelmen 10 numara bir hareket. Hem sağlıklı hem trendy. Kürke karşıyım, boynundaki kunduz kürkünü beğenmedim inan almanyanın ayazı da seni haklı çıkarmaz. BOK BÖCEĞİNİN 50 tonunu taşıyan pantol ayakkabı kombinine 10 üzerinden eksi 5 vermezsem beni milano moda haftasının kapısından sokmazlar. Sorry kib

HANS CAN VUNDERBAH (Mazi Subayı)

MADONNASU KÜRKİYE
(Korkuluk)

konsept:sevgilimle 1. hafta kutlaması
Teflon tava yüzeyi mi ütü masası örtüsü mü olduğunu anlayamadığım buna rağmen sevmekten geri duramadığım keşke bundanım olsa dediğim bi başlık var kafanda. Şemsiye iskeleti ya da tuvalet pompası, herneyse, taşıyabiliyorsun.. Önemli olan da bu.

KUTATKUBİLİGHAN KOPUK (Manifaturacılar Kralı)

Konsept: Köyde cenaze namazına katılıyorum
Kutatkubilighan beyciğim, 20 James Dean gücünde asi, 10 kaplan gücünde vakur, 8 Mehmet Öz gücünde genç olmayı aynı potada eritip yüzüne yapıştırmışsın tebriks. Bu kombinle cenazeye de gidersin seni alıp halay başı yapsak düğünde de sırıtmazsın. Deniz seyir haritası gibi masmavi pantolonun, dünyadaki nazarı, açlığı durduracak düzeyde iyi niyet dolu..

Fotoğraflar: Zafer Aknar

Aspie Güncesi 3...

Kimi zaman kaybolduğum
Anlamak için peşinden koştuğum
Düğümlenmiş duygularım
Hiç yakalayamadığım
Beni sardıkça kalakaldığım
Anlatamadığım zifiri karanlık
Kimi zaman içinde boğulduğum
Kimi zaman kaçmaktan yorulduğum
İçinde yaşadığım girdap
Uçurumlara sözcüklerle seslendiğim
Uçurumdan yuvarlandıkça
Yankılanan
Yankılar
Yankı yankı yandıkça...

Okul yıllarım benim için hep kabus olmuştu. Hayatımın hiçbir evresinde okula gitmeyi sevmedim. Şimdi bile kimi zaman birisi 'ay keşke yine çocuk olsam da okul yıllarıma dönsem' dese ben anksiyete oluyorum. Hiçbir zaman çok başarısız bir öğrenci olmadım, ama hiçbir zaman çok parlak bir öğrenci de değildim. Okula gitmek benim için hep zaman kaybıydı. Ben evde oturup kitap okuyarak yaşasam çok mutlu olurdum. Okul yıllarımdan geride kalan en yoğun hissim bir türlü ait olamamak. Kesinlikle bende bir tuhaflık vardı ve bu tuhaflığın adının asperger olduğunu o zamanlar bilinmiyordu. Derslerin çoğunda roman okuyordum. Kitap okumanın dışında, sürekli yazılar yazdığım defterlerim ve adapte olmaya çalıştığım arkadaşlarım vardı. Hiçbir gruba ait olamayan… Sürekli sıranın altında ağlayan ben…

Özellikle Atatürk Lisesindeki yıllarımda biricik koruyucu meleğim Gülümser Marşan hocamla aynı okulda olmasam, hayatım nasıl gelişirdi hiç bilmiyorum. Bir yanım çok duygusal ve kırılgan, bir yanım inatçı ve isyankar… Kimi derslerinde gayet başarılı, kimi derslerinde ise neredeyse gerizekalı…

Yabani bir kaktüs gibiydim. Hep olmaması gereken yerlerde olan. Olmam gereken yeri ise hiç bulamamıştım. Bulunduğum yerleri kendime ait kılmaya çalıştıkça daha da yabancılaşıyordum. Yabancılaştıkça yazıyordum ama…

İlk gençlik yıllarım benim için de, çevrem için de hiç kolay geçmemişti. Ben sürekli uyum sağlamak için çabalıyordum, ama bütün çabalarım nedense hep fiyasko ile sonuçlanıyordu. Çevremdekilere benzemek için onlar gibi olmaya çalışıyordum, ama muhakkak ya yapılmaması gereken bir şey yapıyor, ya da söylenmemesi gereken birşeyler söylüyordum. Sürekli kafam karışıktı, ama sürekli kafam karışık değil-

miş gibi davranmaya çalışıyordum. Çocuk yaşta başlayan baş ağrılarım o yıllarda migrene dönüşmüştü. Herkesten farklı olduğumu hissetmek kendime olan güvenimi de için için bitiriyordu. O nedenle de daha inatçı, daha isyankar, daha dediğim dedik oluyordum… Sanki çevremdeki bütün çocuklar benden daha akıllı, benden daha iyi, benden daha… Bu dahaları o zamanlar da, şimdi de tanımlamak hiç kolay değil benim için ama diğer öğrencilerin her şeyi daha fazla idi benim gözümde… Ben ise hep eksiktim, hep eksik hissettim… Bugün bile bazen bir

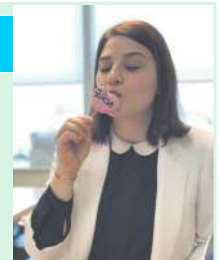
anda bu hisse kapılıyorum ama böyle hissetmeye başladığımda artık bu hissin içinde kaybolup gitmiyorum.

Benim için en zor olan kimi zaman yaşadığım anın gerçekliğinin yok olup gitmesi… Bir anda çok yoğun bir duygu karmaşasının içinde kayboluvermek… Bir anda küçücük, güvensiz ve kaybolmuş hissetmek… Bir anda avuçlarımın içinden kaçan anlar ve her şeye yabancılaşan ben… Bir anda…

Şimdi anlıyorum ki, aslında iki şeye ihtiyacım varmış, bir tanesi farklı olduğumun kabul edilmesi, ikincisi ise kendimi güvende hissetmek. Bugün bile kendimi güvende hissetmediğim anda gözüne ışık tutulan tavşan gibi oluyorum. Güvende hissetmek ise ancak beni olduğum gibi kabul eden ve onları anlayabildiğim insanların yanında oluşuyor. Eğer çevremdekilerin davranışları özellikle bana karşı çelişkili olursa güvenlik duygum hemen kayboluyor ve eğer öyle bir ortamda kalmak zorunda olursam çok kısa bir süre sonra hasta oluyorum. Ama tüm bunları yeni yeni keşfediyorum.

ASLAN GİBİYİM KAPLAN GİBİYİM

Ayşegül vs. Damla

I 0 Greta gücünde Damla'dan herkese merhaba. Yaş 36. Yolun yarısından sonraki ilk duraktayım. Çok hoş görünüyor (şimdilik)

35 yaşından irrite olmuş bir kadın olarak, 36 yaşımdan hiçbir beklentim yok. Beklentisiz yaşamı 35 yaşımda keşfettim. Şekeri bırakmakla eş değer. Huzur verici bir rahatlık sardı tüm ruhumla vücudumu. Adeta, yağ reklamlarındaki gibi hafifledim. Yağ reklamları da ayrı bir ironi. Yedikçe ağırlaşan beden, o yağ ile yapılmış yemekleri yiyince hafiflemenize neden oluyor. Bunu idrak ettiğimde 7-8 yaşlarımdaydım. Sorgulayamıyorsun tabi, eve de giriyor aynı yağdan. Anca elime şişeyi alıp "uçuyorum, uçuyorum" falan diye kendi çapımda eğleniyordum. Çapım da o zamanlar bir lokma bir şeydi.

Aynı şeyi bir tuz reklamından esinlenerek, tuzu yere dökerek yapmıştım. Oyuncu olacakken hayat beni nerelere savurmuş, hayretle izliyorum. Hayat bu, yeri geliyor tatlı bir meltem, yeri geliyor İrma Kasırgası gibi savurup, yıkıyor. Ölmeyip sağ kalırsanız sil baştan yaşamaya başlıyorsunuz. Sağ olmanız demek, güçlü olmanız demek, kökleriniz güçlü, toprağa tutunmuşsunuz.

Güçlü olmak, spor salonunda verimli 2 saate eş değer mi bilmiyorum, bildiğim tek şey yıkılıp yıkılıp yeniden hayata "merhaba" diyebiliyorsanız, evet tebrikler güçlüsünüz.

Yaş aldıkça daha da güçlendiğimi, köklerimin çok daha sağlamlaştığını hissediyorum. Saygısızlara "bu ne cesaret" diye nazikçe bağırasım var. Bağırmıyor da değilim gerçi. Biraz edepsizim, bir çeşit adalet anlayışı bu da. Benim adalet anlayışım farklı, birilerine "zaman en iyi cevaptır" demek yerine anında müdahale etmeyi tercih ediyorum. Ama fırından yeni çıkmış bir böreği nasıl ki "oyyy çok sıcak, bu yenir mi?" diye yemeye çalışırsanız bende de o şekilde bir ruh hali oluyor. Anında müdahale bazen sıkıntılı. Ama iş işten geçince bu sefer de "iyi yapmışım oh" diyorum. Doğuştan kafamın karışık olduğunu söylemiştim sanırım. Hatta şey demiştim "ayol sebze çorbası gibiyim, sen hala bana sağlıklı bir brokolisin de".

Gönül

feyhan güver

ETKEN
BETÜL YILMAZ
HIMMS
HIMMSS
SERBEST PİYASA VAR. BEN ON LİRALIK MAL SATIYORUM İSTEYEN DİĞER TEZGAHTAN BEŞ LİRAYA DA ALABİLİR!
EEHHH! YETER LAN YETİŞTİRDİĞİN! GİT ÇOCUĞUN YANINA HADİ!
NE DEMEK EFENDİM!
10
5
5

BEN DE ALMIYORUM HADİ BAKALIM!

?!

SEN EŞİNLE ORTAĞINLA NASIL KONUŞU-YOSUN. BEN BURAYA BU KADIN İÇİN GELİYORUM OKULA GİTMİŞ SAYGIM VAR!

HEY ALLAHIM MİLLET DELİYE BİZ AKILLIYA... HATİCE KIZ SEN BAK ŞUNA!..

YA BEN ONU MU DİYO-RUM?

HIMFF! SAKİNCE ANLAT, DELİRME!..

BAKIN, AİLE İŞİNİZE KARIŞMAK GİBİ SAYGI-SIZLIK GİBİ ALGILAMAYIN AMA AYIP EDİYOR-SUNUZ VE KONUYU ANLAMIYORSUNUZ!

EHEHEH! ANLAMAZ O DANGALAK ABLAM! 22 TL, 20 VERSEN YETER!

AMA BAK, ŞİMDİ O NASIL KONU-ŞUYO?!

YANİ TABİ O DA HOŞ DEĞİL...

UZUN ZAMAN SONRA SIRADAN HAYATIMDA ETKEN OLABİLMİŞ OLMANIN GURURUNU ÇOK UZUN YAŞAYAMADIM.

OLAYDAN SONRAKİ I. PAZAR...

OLAYDAN SONRA II. PAZAR...

OLAYDAN SONRA III. PAZAR...

AH O GEMİDE SEN DE OLSAYDIN!

yaseminolur@yahoo.com **YASEMİN OLUR**

Bir gemi hayalim var. Günün birinde küresel ısınmadan sular yükseldiğinde içine her hayvan türünden bir çift alıp, sular alçalınca canlı hayatını yeniden kuralım diye böyle bir şey hayal etmiyorum. Sonuçta ben peygamber değilim. Bu işi Allah'a havale edip kendi hayalimin ayrıntılarına geçeyim.

Benim hayalim Nuh'un tecrübesinden uzak, ulvilikle pek alakası olmayan, daha çok sıradan homosapienslere uygun bir hayal. Hayalin kaynağının sahibi de ben değilim. Foucault'nun *Deliliğin Tarihi* adlı çalışmasından okuduğum bölümler bana bunu ilham etti. Avrupa'da Ortaçağ'ın sonlarına doğru toplum içinde istenmeyen bir insan grubu olan deliler, gemilere bindirilip bilinmeze yollanıyorlardı. Çok acayip, değil mi? Öncesinde onları iyileştirmek için bir çabaları var ama o zamanın delisi olsam, gemiye binmeyi tercih ederdim herhalde. Çünkü tedavi dedikleri şey de Ortaçağ tarzında!

15.yüzyılda Avrupa'da insanlar, delilerin akıllarını yitirmelerine sebep olan şeyin, kafalarının içinde oluşan bir taş olduğunu düşünüyorlardı. Bu taşa da "delilik taşı" adını vermişlerdi. Tedavi olarak da delinin kafasını yarıp beyne hava aldırıyorlardı. İnsanın beyninin delinmesi de antibiyotiksiz bir çağda, paslı aletlerin eşliğinde ne sonuç verir? Sonraları tedavinin ardından ellerinde bol miktarda ölü olmasından hoşnut kalmamış olacaklar ki akıllarına çok parlak bir fikir gelmiş. Delilik taşını suda en uzağa sektirme tadında bir fikirmiş bu: Delileri gemilere doldurup ufukta uzaklaşmalarını izlemek. Su, elemi kederi alır götürür ya, biraz o tarzda bir tedavi. Akıbetlerini yüce yaratana bırakmak imanları açısından da faydalı olacak diye düşünmüş olmalılar.

Bu gemi olayına ilk Foucault'da rastlamıştım ama sonraları Reşad Ekrem Koçu'da da benzer bir şey görünce bu iş aklımda yer etti. Bizim kültürümüzde de delileri gemilere bindirip yollamaya benzer bir şey var. Biz, halk olarak delileri severiz de mesela bekârlardan oldum olası hiç hazzetmeyiz. İsteriz ki herkes gençliğinin en civcivli döneminde evlenip üresin. Bol bol üresin. Daha çok üresin. Eltileriyle düellolara girip altın günü şehitliğine yükselsin. Kaynanasıydı, görümcesiydi derken daha da elli yaşına kadar kendine gelemesin. Toplumdaki geleneksel evlilik işleyişi üzerinden anlatıyorum bunları tabii, yoksa hayatı paylaşma tadındaki resmi nikâhlı birlikte yaşama çalışmaları verimli olabilir. Geleneksel evlilik dediğimiz şeyin çarkına girenlerde genel olarak bekâra duyulan bir haset vardır. Hatta bu haset o dereceye varır ki onları evlendirmek için gerekirse iftira mekanizmasını da devreye sokmaktan çekinmeyiz. Zaten bekâra ev bile vermeyiz; diyelim ki verdik, onlardan vebalı gibi uzaklaşmayı da rutinimize ekleriz. Hele ki tek yaşayan bekâr kişi kadınsa zaten kötü kadındır. Çünkü biz öyle biliyoruz. İşte etrafımızda bekâr ve tek yaşayan bir kadın varsa o muhteşem kocalarımızı kapacaklarını düşünüp aklımızı yitirdiğimiz gecelerin sabahını zor ederiz. Çünkü her bekâr kadın bizim göbekli kıllı kocalarımıza kanca atmak için boş bir an kolluyordur. *Zaten bu kadınlar bir erkek bulabilse evlenir yani. Bekâr kadın ailesiyle yaşıyorsa da koca bulamadığı için ailesiyle yaşıyordur. Hem çirkin, hem beceriksizdir.* Bunlar güncel bekâr algılarımızdan bazıları. Reşad Ekrem Koçu'da rastladığım bekârlıkla ilgili şey ise bunlara ilave bir başka algıyı bize sunuyor. Bir iki asır önce de bekârlar saygı görmezdi ama olayın yukarıda bahsettiğim delilerinkine benzer bir tarafı daha vardı. İstanbul'a bekâr adamları sokmazlardı. Evet, şaka değil. Bunların aylak ve gereksiz oldukları düşünülürdü. İstanbul'un iki girişi vardı: Küçükçekmece ve Bostancıbaşı Köprüsü. Buralarda şehre giren çıkan kontrol edilirdi. Kaçak olarak İstanbul'a giren bekârlar da yakalandıkları zaman gemilere bindirilip şehirden gönderilirdi. 20.000 kişinin bu şekilde gemilerle İstanbul'dan atıldığını biliyoruz.

Geçenlerde gündeme gelen otuz yaş üstü bekârlara karşı nefret söylemleri de bana bunları hatırlattı. Hatta bekârlardan vergi alınacak diye ortalarda dolanan haberlere de rastladım ama yalan mı gerçek mi anlamadım. Bu ülke benim gerçeklik algımla oynadığı için ben artık gördüğüme mi duyduğuma mı yoksa hissettiğime mi inanacağım, bilemiyorum. Mesela televizyonda lacivert takımları çekmiş adamlar "İstanbul'u ta burdan burayaaa kadar böyle yarıp kanal açacağız, kenarında kıyısında kalan çokomelli arsalarımıza dikeceğimiz rezidanslarda Katarlı kapitalist Müslümanlarla ejder smoothie (alkolsüz) yudumlacağız" diyor gibi geliyor bana ya da yarı hayal yarı gerçek ben öyle anlıyorum. Dedim ya artık hiç bilemiyorum neyin gerçek neyin hayal olduğunu.

Ama hissediyorum ki çok azalıyoruz. Kenarlarda köşelerde kaldık. Bizi de evlerimizden alıp, gemilere koyarak açtıkları kanallardan şöyle okyanusa doğru sallayacaklar gibi geliyor. Zombi filmlerinde herkesler zombi olur da üç beş tane normal insan kalır ya… biraz öyle bir his. İşte, bir sabah uyanacağız ve birileri bir şeyleri bahane edecek, bekârdı, vatan hainiydi, sars virüsü vardı diye, ne bileyim işte bulacaklar bir şey… Benim çılgın projem de şu ki onlar bizi ayıklamadan biz onları ayıklayıp yollayacak bir gemi yapmalıyız. Ülkenin toprağına taşına, ırmağından akan suyuna, ağaçtaki ötüp duran kuşuna düşman olan ve bizi yöneten delibaşları biz kocaman bir gemiye koyup yollamalıyız. Arkalarından uzun uzun bakmalıyız, ufukta yok olup gittiklerinden emin olana kadar. Nereye kadar mı gidecekler? Orada devreye manevi güçler giriyor. Ben isterim ki cehennemin dibine kadar yolları olsun. Cehenneme kadar gitmek için de bol yakıta ihtiyaçları olacaktır. O yakıtı da bekârlar, marjinaller, (çok affedersiniz!)Ermeniler, Rumlar, feministler, komünistler, çapulcular aramızda toplayıp hallederiz diye düşünüyorum.

BAYAN YANI

2020-02 - ŞUBAT
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Grafik Düzenleme
Cebrail Okcu

Müessese Müdürü
Ali Yavuz
Abonelik Aysun Öztürk
ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450

FAX: (0212) 251 5754
BASKI: LeMan Ofset (0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş (0212) 249 91 13

GÖKKUŞAĞI'NIN ALTINDA

PELİN "OBUR DÜNYALI" İPEK ÖZSÜSLÜ

ÖZÜR DİLEMEK ERDEMDİR

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

Taksir: Ceza hukuku anlamında "dikkat ve özen yükümlülüğüne aykırılık dolayısıyla, bir davranışın suçun kanuni tanımında belirtilen neticesi öngörülemeye- rek gerçekleştirilmesidir."

Suç Yeri: Kadıköy-İstanbul

İddia: Kadın, erkek arkadaşıyla birlikte beklemekteyken, şahıs tekerlekli valiziyle kadının yanından geçerek özensiz şekilde hareket etmiş.

Kadının ayaklarının üzerinden tekerlekli valiziyle geçmesi sonucu Türk Ceza Kanunu'nun 89\1 maddesi -Taksirle başkasının vücuduna acı veren veya sağlığını ya da algılama yeteneğinin bozulmasına neden olan kişi, üç aydan bir yıla kadar hapis veya adli para cezasıyla cezalandırılır- kapsamında kadının yaralanmasına sebebiyet vermiş.

Buna rağmen şahsın yola devam etmesi üzerine kadın şahsa dönüp özür dilemesini istemiş.

Şahıs özür dilememiş. Özür dilemediği gibi ise Türkçe karşılığı "s.kerim seni" olan İngilizce küfürler etmiş. Akabinde metro istasyonuna doğru yönelmiş.

Kadın bu esnada metroda çalışan güvenlik görevlilerine durumu anlatıp polisi aramış. Güvenlik görevlileri ise devamlı İngilizce konuşan şahsı polis gelene kadar abluka altına almış.

Bu esnada yine İngilizce bir şekilde Amerikan vatandaşı olduğunu belirten şahıs hiçbir işlem yapamayacaklarını, kendisinin Amerikan konsolosunun oğlu olduğunu söyleyerek kaçmaya çalışmış.

***

Kadının arkadaşının anlatımına göre "rezilsin, manyaksın, kıyafetine bak, fuck you " diyerek hem İngilizce hem de Türkçe bir şekilde hakaretlerine devam etmiş. Polisler gelmiş ve kadın, şahıstan şikâyetçi olduğunu polislere söylemiş.

Polisler ile hastaneye giden kadının aldığı raporda tıbben yaralanma olarak değerlendirilebilecek travmatik lezyon olmadığı belirtilmiş. Bunun ile beraber şahsın yükletilen suçların 5271 sayılı yasanın 253. maddesi kapsamında uzlaşmaya tabi suçlardan olması nedeni ile uzlaşma önerisinde bulunulduğu kadının ve şahsın uzlaşma önerisini kabul etmediği anlaşılmış olup şahsın üzerine atılı suçları işlediği tespit edilmiş.

Savunma: Şahıs olay günü elinde bulunan tekerlekli valizini sürükleyerek atm cihazına para çekmeye gittiğini söylemiş. Atm cihazı eğimli bir yerde bulunduğu için valizi o tarafa döndürdüğünü, bir kadının kendisine bağırdığını ve üzerine doğru yürüdüğünü belirtmiş.

Kadın polis çağıracağını söyleyerek "seni dava edeceğim, sen benim ayağımın üstünden geçerek nasıl beni taciz edersin" şeklinde şahsa cümleler kurmuş. Şahıs kadına karşı sarf etmiş olduğu hakaretleri inkar etmiş.

Kadın ayaklarının üzerinden geçen valizin canını çok yaktığını söylemiş. O anda şahsa seslenip benden "özür dilemeyecek misiniz?" diye sormuş.

Şahıs, kadını tazminat davası açmakla tehdit etmiş. Ama kadın her şeye rağmen şikayetinden vazgeçmemiş.

Gerekçe: Şahsın olay günü elindeki valizi dikkatsiz şekilde kullanarak kadının ayağının üzerinden geçtiği ve kendisinin incinmesine neden olduğu, YARALANMA ŞEKLİNDE BİR BULGU OLMASA DA, KADININ AYAĞININ ACIMASINA YOL AÇTIĞI, sonrasında kadının özür dilemesini istemesine rağmen bunu yapmadığı gibi, İngilizce olarak "fuck you" şeklinde küfürler ettiği devamında "manyaksın, rezilsin, kıyafetine bak" şeklinde sözlerle hakarette bulunduğu, şahsın dolaylı ikrar niteliğindeki savunması, kadının ısrarlı ve tutarlı beyanı dikkate alındığında şahsın üzerine yüklenen suçu işlediğine kesin olarak karar verilmiş.

Hüküm: Şahsın suçu işleme şekli ve kastı gibi nedenler dikkate alındığında yaralamadan 1800 TL adli para cezası, hakaretten ise 2010 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiş.

***

Ve evet doğru okudunuz. Yaralanma şeklinde bir bulgu olmasa da, kadının ayağının acımasına yol açtığı ve bunun üzerine "özür bile dilemeyen" şahıs hakkında verilen karar ÖRNEK KARARDIR. HATTA EMSAL NİTELİĞİNDEDİR.

Kadının ısrarlı tutumu ve hassasiyeti aslında tüm kadınları temsil etmesi itibarıyla takdir-e şayandır ve oldukça cesaret verici bir davranıştır.

Bu anlayış ya da düşünce biçimi ise yaygınlaşırsa ülkede kadına karşı şiddet, kadın cinayetleri gibi toplumsal anlamda kanayan yaralarımız bitmese de en az hale gelebilir. Gelicektir de.

Gökçen Erdoğan

NE KADAR İNSAN?

2020'ye muhteşem bir giriş yaptığımız söylenemez. Tabiatın her bir katmanının, her bir hücresinin acı içinde kıvrandığı, gözlerimizi haber ekranlarından ayıramadığımız bir ocak ayı geride kaldı. Dilerim bundan sonrası daha iyi olur. Ve dilerim dünyaya dair bir hassasiyeti olmayan insanların hatalarının bedelini, ağaçlar, hayvanlar ve başka insanlar ödemez. Evet, olan bu. Kader deyip geçemeyiz. Kader diyemeyiz, çünkü biz kendimiz ettik.

Birbirimizi inancımız üzerinden vurma sevdamız malum ama bu beni hiç etkilemiyor. Çünkü ben kendi inancımı kendim bilsem yeter. Benim inandığım bir yaratıcı var ve bu yaratıcı, insana yolladığı kitapta tabiatın nasıl mucizelere gebe olduğunu ve insanın ona karşı vazifelerini bana göre çok açıkça anlatıyor. Küresel ısınma, maalesef insan elinin, insanın tüketim ve yaşayış şeklinin bir sonucu. Küçücük bedenlerin üstüne yıkılan binaları, maalesef insanlar yapıyor. Savaşlarda yıkılan şehirler, yine insan hırsının ve öfkesinin bir sonucu. Ölümlerden söz etmeye bayılıyor değilim ama ölümler, kayıplar, bu yok oluşlar bir yerin, bir insanın ve bir zamanın en kıymetli hafızasını da siliyor, anıları yok ediyor. Ve bu mühimdir.

Ceddimizden, neslimizden, kurban olunası taşımızdan toprağımızdan söz etmek kolay. Ama ben görüyorum, aynı insan kedinin su içtiği kabı tekmeliyor, aynı insan dişini fırçalarken suyu açık bırakıp heba ediyor, e aynı insan bir felaketin ardından felaketzedelerin ırkını arama motoruna yazıp arıyor. Aynı insan yaa aynı insan, ormanda mangal yakıyor, arsasını en düşük fiyatı veren müteahhite gözü kapalı teslim ediyor. Sosyal medya üzerinden kasıtlı bilgi kirliliği yaratan da, acının mizahını yapan da, bugün konuşup yarın unutan da… Bunların hepsi insan. Ama ne kadar insan? Sorsun kendine herkes, ne kadar insan?

Daha keyifli şeylerden söz etmek isterdim elbet. Ama olmadı. Peki umutsuz muyum? Asla değilim, olmadım. Çünkü bisikletlerine atlayıp gaz maskelerini takıp kangrulara su götüren de insan, bir cana ulaşmak için un ufak olmuş betonu elleriyle eşelerken ağlayan da insan, savaşların vurduğu şehirlere oyuncaklar taşıyan da insan. İnsan, çok şükür ki yine insan.

Umutsuz değilim ama daha çok olmalıyız biliyorum, daha umutlu ve daha da insan.

"Buruk"

fatima yıldız erkan

@fatimayildiz
fatimayildizerkan@gmail.com

Mutluluk

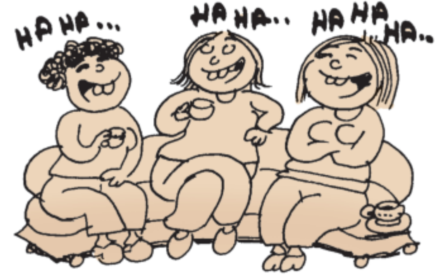
feyhan güver

3

- ARKADAŞLARILA GEÇİRİLEN NEŞELİ ANLAR...
- DÜŞENİ ELİNDEN TUTMANIN VERDİĞİ HUZUR...
- BİR ÇOCUĞU MUTLU ETMENİN HAZZI...
- ALMADAN VERMENİN KONFORU...
- HAYAT İÇİN "ÖZEL" OLMADIĞINI BİLMENİN RA-HATLIĞI...

7

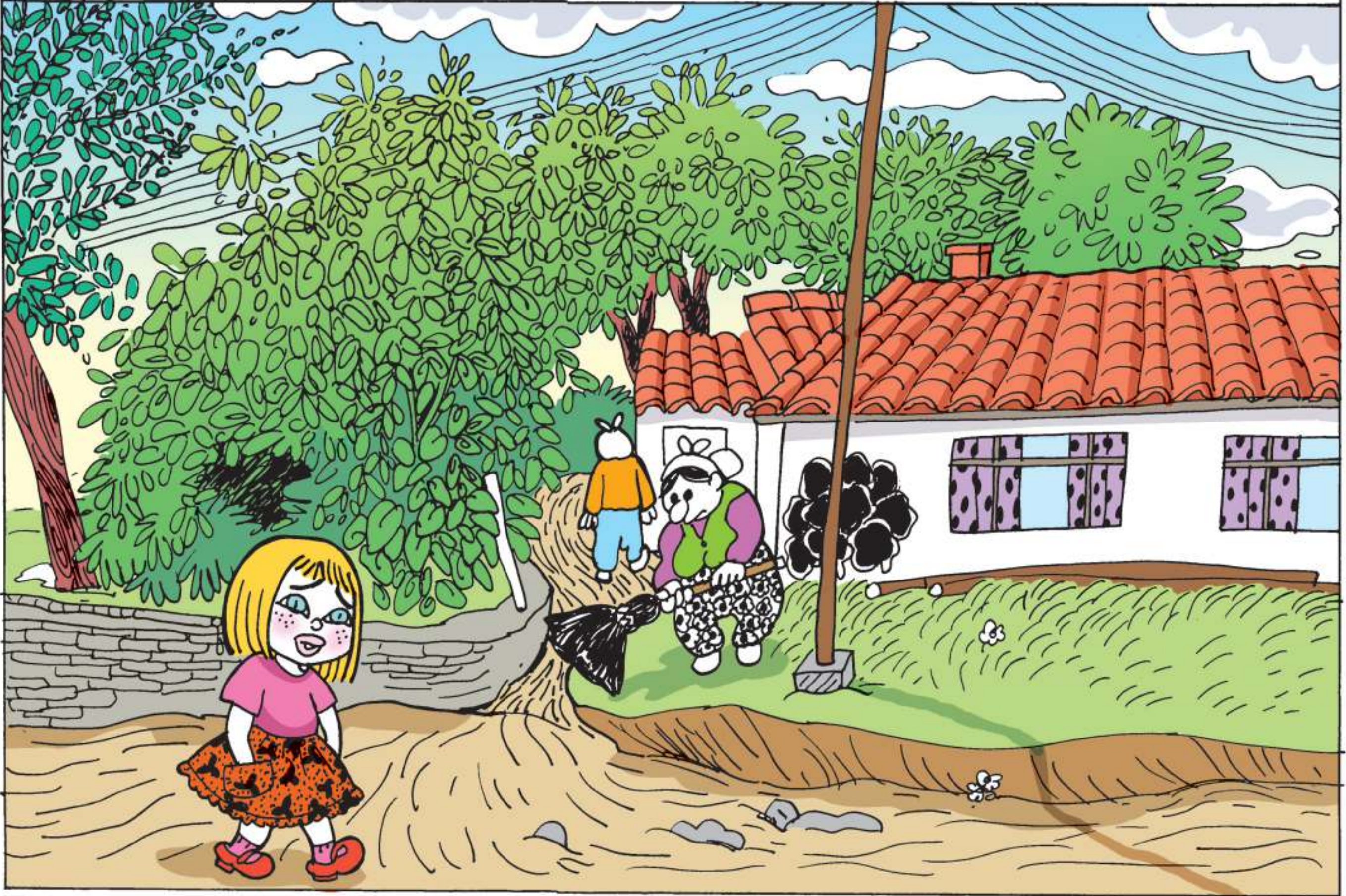

BİTTİ

Mahalle Baskısı

Ramize Erer

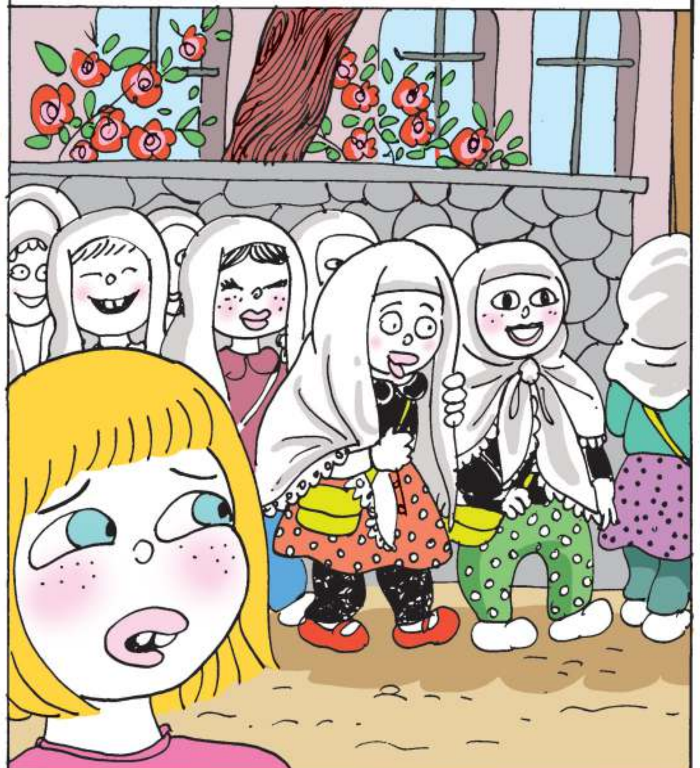
Ne aradığımı bilmeden, neneme emanet bırakıldığım bu köyün geçmek bilmeyen zaman gibi, uzayıp giden tozlu yollarında amaçsızca ve sıkıntıyla dolaşırdım.

Aradığım şey arkadaştı. Bunu bana yeni keşfettiğim köy camiinin önünden geçerken kulağıma çalınan çocuk sesleri farkettirmişti. Sadece yaşlıların yaşadığını düşündüğüm bu köyde çocukları da vardı. Çok heyecanlanmıştım.

Sesler giderek yaklaştı. Cıvıldaşan bir grup halinde yanımdan geçerek camiye girdiler. Hepsi benim yaşlarımda küçük kızlardı. O kadar eğleniyorlardı ki beni farketmemişlerdi bile.

Başlarında ki örtüler, küçük kuran çantalarıyla kuran kursu öğrencileriydi bunlar. Onları takip ettim. Benim dışımda bu kursa gitmeyen kız yok gibiydi. Onların arasında olmak istiyordum ama, nenemi nasıl ikna edecektim?

Eve döndüğümde Kelime-i şaadet getirmeyi bile ezberleyemeyen neneciğimi hayatta oturmuş, beni beklerden buldum.

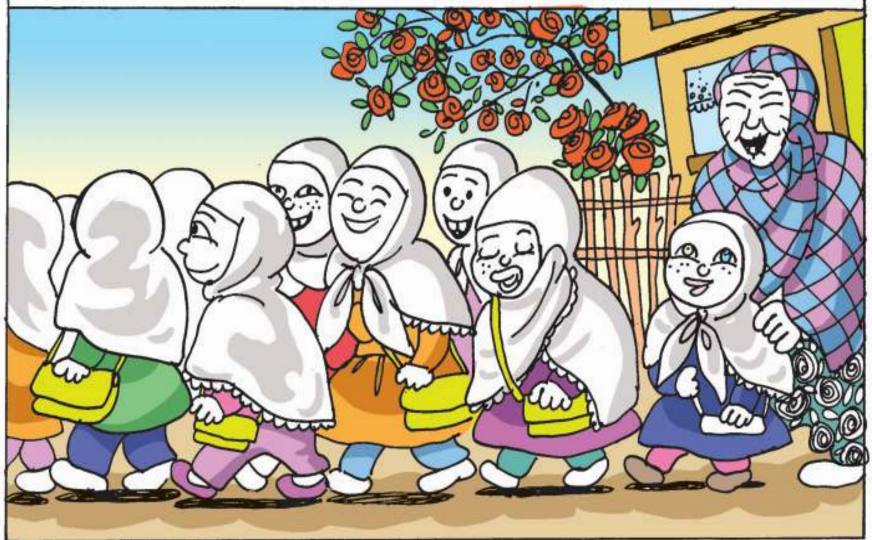
Evdeki 5 odayı da peşisıra dolaşıp, ağlayarak onu ikna etmeye çalıştım. Sanki benden kaçıyordu.

"El kadar sabinin ne işi var kuran kursunda" deyip karşı çıktı ama ağlamalarıma dayanamayıp, sonunda isteğimi kabul etti.

Ertesi gün kasabaya inip bana eşarp ve küçük kuran çantası aldık. Çok heyecanlıydım. İlk günün sürprizinden henüz haberim yoktu.

İlk güne, kursta son günümüz olduğunu bilmeden Arapça alfabeyi öğrenmeye başladık.

Sakallı hoca, iyice havaya girmiş, şimdi çizmeyi unuttuğumu farkettiğim elinde ki sopasıyla, önümüzde sağa, sola volta atarak hatırlayamadığım bir şeyler anlatıyordu.

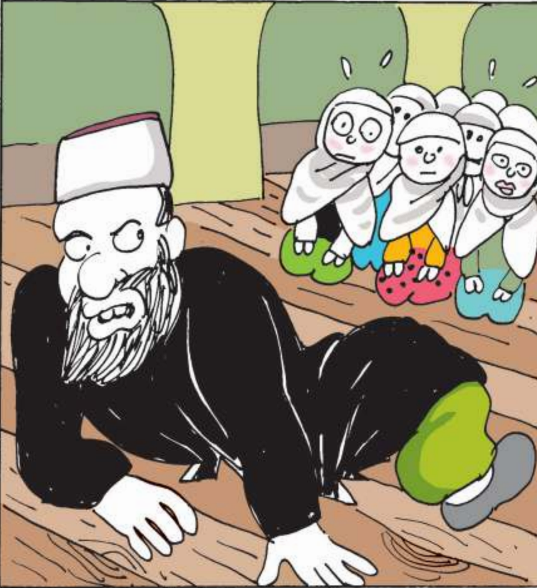
Tam dualara geçmiş 3 kulhuvallah bir elham anlatıyordu kii...

Büyük bir gürültüyle sarsıldık. Biraz önce sağa sola volta atarak dolaşan hoca, yarı beline kadar, kırılan ahşap döşemenin içine geçmişti.

Donmuş kalmıştık.. Onu ordan çıkartacak ne bildiğimiz dualar, ne de gücümüz vardı. Sadece kızgınlıkla kurtulmaya çalışışını izledik.

Kuran kursu maceram hiç beklemediğim şekilde bir günde bitti. Eşarpsız görsem tanıyamayacağım kızları da bir daha görmedim. Tatil bitti ve ben İstanbul'a döndüm.

İlköğretimde türbanın serbest bırakılması tamamen unuttuğum bu maceramı hatırlattı bana. Şimdi ben de nenem gibi "El kadar sabinin ne işi var türbanla "?" diyor ve bir günlük bir macera olmasını diliyorum.

Sabi: Masum, küçük çocuk.

START
YOLLARA DÜŞÜRÜR
ÇOKSA
TADI YOK
TOSTUN
BİR MUM YAK
YOK YOKDA DAHA
DURACAK KİŞİ SEN
Mis Gibi
FIRIN
BİR KOKU OLUR
KUŞLAR ÖTER
VARSA
BELKİ İÇİNDE HİSSEDERSİN AŞKI!
TADI YOK
DÜNYANIN EN GÜZEL
GECELERİN
Betül
YILMAZ

Yaşam Koçu Afet

